Lapland

Vogelreisverslag – Juni 2016 door Bart ter Beek

Inhoudsopgave

Kosten 3
Overnachtingen 3
Aandachtspunten en tips 4
Afgelegde Route 6
Dagverslagen 7
Soortenlijst 35

Kosten

Auto: Via Rentalcars bij Greenmotion. Totaal 425 euro. Ruime vier persoons auto (Toyota Auris Estate). Het verhuurbedrijf is op het vliegveld gevestigd.

Vliegtuig: 340 euro pp. Met Finnair van Schiphol naar Helsinki en van Helsinki naar Rovanimi.

Hotels: Zie hieronder.

Totaal: Totale kosten van deze reis bedroegen 1050 euro per persoon. Wij hebben niet voor onszelf gekookt. Totale prijs is dus inclusief elke avond uit eten.

Overnachtingen

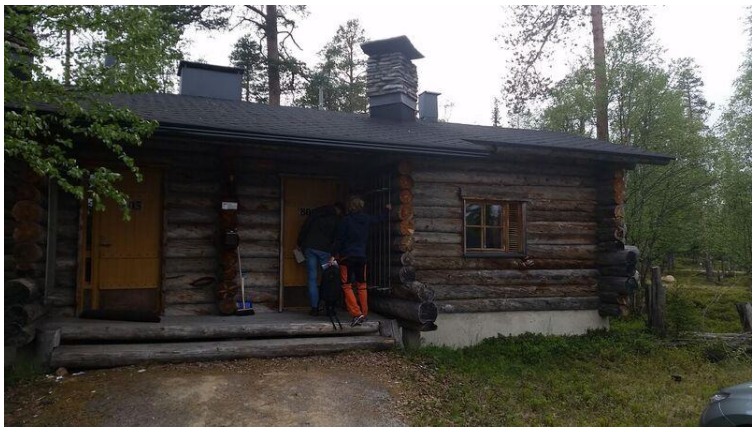

Nacht 1 en 5: Nabij Sodankyla - Hotel Lapland Hotel Luostotunturi . 30 euro pppn incl ontbijt. Prachtige blokhut met sauna op een park bij het hotel. Zie foto hiernaast.

Nacht 2: Tanabru –Elva Hotel og Camping – Duurste hotel. 60 euro pppn incl ontbijt. Schoon en rustig maar nogal scheve prijs kwaliteitsverhouding. Sobere kamers.

Nacht 3 en 4: Vestre Jacobsself – Varangertunet – 35 euro pppn. Kamers wat spartaans ingericht maar schoon en ruim. Bijzonder aardige gastvrouw. Goede locatie om zowel linksom als rechtsom het schiereiland te ontdekken. Zie foto hieronder.

Nacht 6 en 7: Kuusamo – Kuusamon Tropiiki. Ongeveer 40 euro pppn incl ontbijt. Groot hotel/resort met zwembad en met angry birds activity park! Kamers klein maar schoon en rustig.

Aandachtspunten en tips

1. Met stip op 1! Neem een lange thermo-onderbroek mee!
2. Volgens de temperatuurmeter en de weerberichten waren de temperaturen continue boven de 5 graden, maar de wind die soms rechtstreeks via de pool over de Barentszee kwam aanwaaien maakte de gevoelstemperatuur een stuk lager. Met name op het Varangerschiereiland was het soms akelig fris. Om het nog enigszins aangenaam te houden zijn handschoenen en muts een vereiste!
3. Rendieren komen in de vroege zomer uit de taiga en foerageren vaak aan de kant van de weg. Oppassen dus als je over de schijnbaar verlaten wegen rijdt.
4. Erg veel last hebben we van muggen niet gehad. Op enkele plekken in de bossen tijdens windstille momenten was het soms wel wat irritant. Muggenspray is dan ook geen overbodige luxe. Op het Varangerschiereiland hebben we geen mug gezien.
5. In Noorwegen betaal je met Kronen en dus in tegenstelling tot Finland niet met euro's. Wij hebben echter nergens problemen met betalen ondervonden. Met onze bankpasjes konden we zowel in Finland als in Noorwegen prima uit de voeten.
6. Het is vooral in de taiga moeilijk vogels vinden. Een goede voorbereiding waar bepaalde soorten kunnen worden aangetroffen is aan te raden. Wij maakten veel gebruik van de app obsmapp. Met de zoekfunctie "omgeving" kun je zien wat er in direct omgeving wordt gezien. Dan moet je wel geluk hebben dat iemand je voor is geweest en de vogels via obsmapp ingevoerd heeft. Wij hebben ook veel soorten via deze app ingevoerd. Als je de datum van ons bezoek selecteert kun je de locaties waar wij de vogels gezien hebben vinden.
7. Vanaf 1 juni zijn de meeste hotels/campings open. Wij hebben vanuit Nederland 2 overnachtingen geboekt. De overige overnachtingen hebben wij ter plaatse gezocht. Wij hebben geen enkele keer bij de door ons gewenste overnachtingslocatie te horen gekregen dat deze volledig volgeboekt was.
8. Wanneer je uilen als oeraluil, laplanduil en sperweruil wild zien bestaat er de mogelijkheid een gids te huren. Deze voert je naar de nestlocaties van de betreffende soort. De kosten waren echter dusdanig hoog dat wij dit niet gedaan hebben. Kosten voor het huren van een officiële gids bedragen 500(!) euro.
9. Birdfeerders. Om soorten als haakbek en bruinkopmees te zien is het aan te raden voederplaatsen te bezoeken. Al hebben we bruinkopmezen ook wel op andere plekken dan op de voerderplaatsen gezien.

   Langs de doorgaande weg zijn deze birdfeeders bij hotels of wegrestaurantjes te vinden. Wij hebben er twee bezocht. Bij het Nejan Tuulen Tupa roadsite cafe was een gevulde voederplaats aanwezig. Hier zagen we 2 haakbekken. De enige van onze reis. De voederplaats bij Pohjan Tuli Hotel was niet gevuld met zonnepitten en andere zaadjes. Het hotel was op het moment dat wij hier kwamen gesloten.

10. Wij hebben veel gebruik gemaakt van “Finding Birds in Lapland” van Dave Gosney (zie plaatje hieronder). Leuk overzichtelijk Engelstalig boekje waar nauwkeurig in beschreven staat waar welke vogels gezien kunnen worden. De hele route van Rovanimie naar het uiterste noorden staat hier overzichtelijk in beschreven. Voor de routeplanning vanuit Nederland en de dagplanning in Finland en Noorwegen hebben we dit boekje veel gebruikt. Voor ons was het wel een nadeel dat de omgeving van Kuusamo hier niet in staat.

    Het tweede boekje dat we gebruikt hebben is “Wild… Scandinavia” van Ger Meester (Knnv Uitgeverij). Nederlandstalig en mooie plaatjes. Stukje uitgebreider dan Gosney maar omvat dan ook heel Scandinavië. Stuk minder gedetailleerd dan Gosney. Kuusamo staat hier echter wel weer in.

    Derde info bron waar we gebruik van gemaakt hebben zijn reisverslagen. Enkele uitgebreide en gedetailleerde vogelreisverslagen hebben we uitgedraaid en meegenomen.

    Zoals hiervoor reeds aangegeven hebben we als infobron ook Obsmapp gebruikt. Met deze app wordt je nauwkeurig naar recent waargenomen soorten geleid. Zonder deze app voor ons geen blauwstaart en taigagaai.

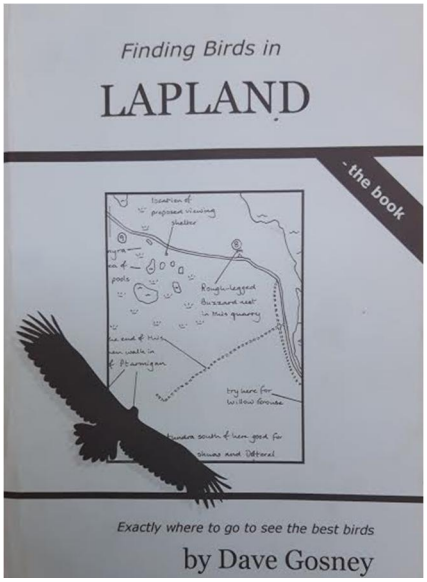

Afgelegde route

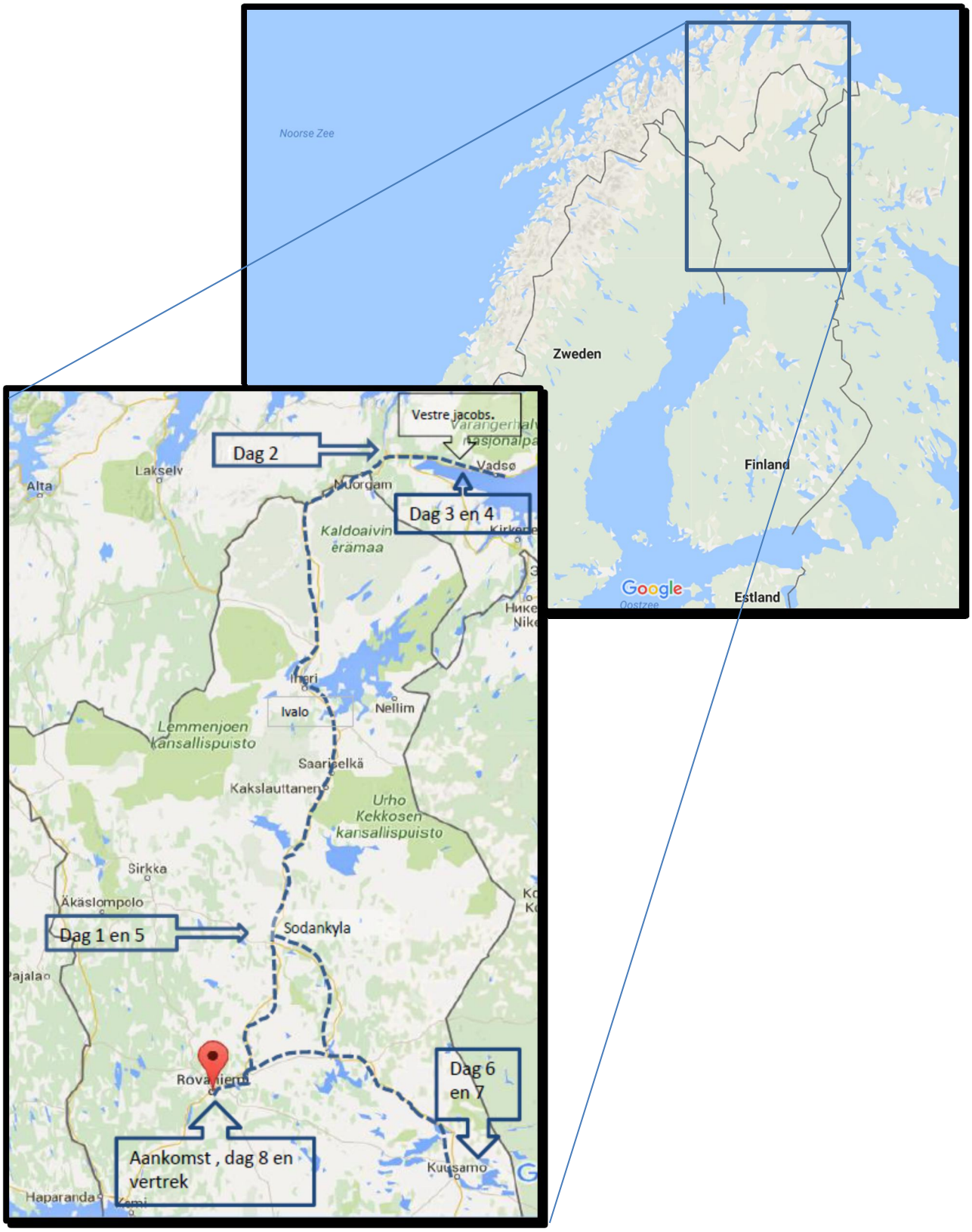

- *De stippellijn is de route die we hebben gevolgd. Zowel naar het noorden als naar het zuiden hebben we vanaf en tot Sodankyla dezelfde route genomen.*
- *De dagen met de nummers hebben betrekking op de dag van aankomst op de overnachtingslocatie.*

Dagverslagen

Dag 1

3 juni 2016

Van Schiphol naar Sodankyla

Eindelijk het is zover. We mogen weer! 2 jaar hebben we er op gewacht maar vandaag begint onze vogelvakantie. 12 uur vertrekt onze vlucht naar Helsinki. Ingecheckt hebben we thuis, dus lekker laat naar Schiphol. Martin haalt me op en als we 1,5 uur later op Schiphol aankomen is Lieuwe al present. Door de douane duurt even wat langer. Ik heb Martins lens in mijn tas en met mijn bebaarde uiterlijk is dat blijkbaar genoeg aanleiding om mij aan een grondige check te onderwerpen.

Even later kunnen we dan toch boarden om vlak daarna de lucht in te gaan. Na 2 uur komt Helsinki in zicht. Het is in Finland een uur later. Als we op onze aansluitende vlucht naar Rovanimie staan te wachten sluit Nico aan.

We zijn weer compleet! Om 16:00 uur vertrekken we naar Rovanimie waar we mooi volgens schema om 18:00 uur aankomen. Het is een bijzonder klein vliegveldje waar per dag 2 passagiersvluchten landen en vertrekken. Alles gaat lekker snel en een half uurtje later zitten we in de auto. Op het vliegveld zien we onze eerste soorten. Met name de veldleeuweriken en kieviten zijn het noemen waard, aangezien het 8 dagen zal duren voordat we deze soorten opnieuw zullen zien. Deze soorten hebben we alleen op het vliegveld waargenomen.

Het vliegveld ligt boven de poolcirkel maar koud is het allerminst. Het zo'n 13 graden en de zon schijnt uitbundig.

We moeten nog ongeveer 2 uur rijden naar onze blokhut in Sodankyla. Het blijft lekker 24 uur licht waardoor we onderweg ook nog wat kunnen vogelen. Direct buiten het stadje rijden we de bossen in. Af en toe wordt het bos onderbroken door een klein dorpje of een meertje. Bonte kraaien zien we regelmatig. Ook een torenvalk vliegt over. Voor de zwarte stippen op het meer wordt even gestopt. Het blijken twee zwarte zee-eenden te zijn. 3 minuten later vliegt er een vrouw blauwe kiekendief over. Vreemd genoeg zullen het de enige exemplaren van deze soorten zijn die we deze reis zullen zien. Als we het terrein oprijden waar onze blokhut staat, staat de teller op nog geen 10 vogelsoorten.

Onze tassen in de blokhut gegooid, die er bijzonder gezellig uitziet, en snel het bos in. Ook hier echter doodse stilte… Boven in een boom zingt een zanglijster, maar verder is het stiller dan stil. We lopen 30 minuten door het bos en horen alleen de zanglijster nog in de verte zingen. Hoop niet dat de bossen overal zo stil zijn. Ik had wel gehoord dat het moeilijk is vogels te vinden, maar zo stil als het nu is had ik zeker niet verwacht.

Vlak bij de hut loopt ieder een andere kant uit. Beneden aan de heuvel ligt een klein watertje.

Als ik er in de buurt kom, vliegt een brilduiker op. Zo ongeveer de meest waargenomen eend deze reis zou later blijken. Boven in de boom hoor ik ineens een lijster alarmeren. Het blijkt een koperwiek te zijn die naar een uil aan het schreeuwen is. Het blijkt een sperweruil! Op nog geen 250 meter van onze blokhut.

Als ik even sta te kijken komt er een tweede aan gevlogen. Als deze mij in de gaten krijgt scheert hij twee keer laag over mij heen. Ik ben blijkbaar dicht bij het nest en trek me iets terug. Ik bel de anderen op en blijf op een afstandje kijken. De uilen houden zich aan de afspraak en blijven keurig wachten tot een ieder ze heeft gezien. Ze lijken echter nog steeds niet echt op hun gemak en we vertrekken dan ook maar naar de blokhut.

Ik heb een wildcamera meegenomen en zet deze buiten de hut op. Nog even wat salami ervoor en dan afwachten of er wat op afkomt. Buiten schemert het wat, maar veel donkerder zal het niet worden. Voor onze blokhut loopt zowaar een tweetal rendieren. Na deze op de foto te hebben gezet gaat rond 11 uur het licht in de blokhut uit.

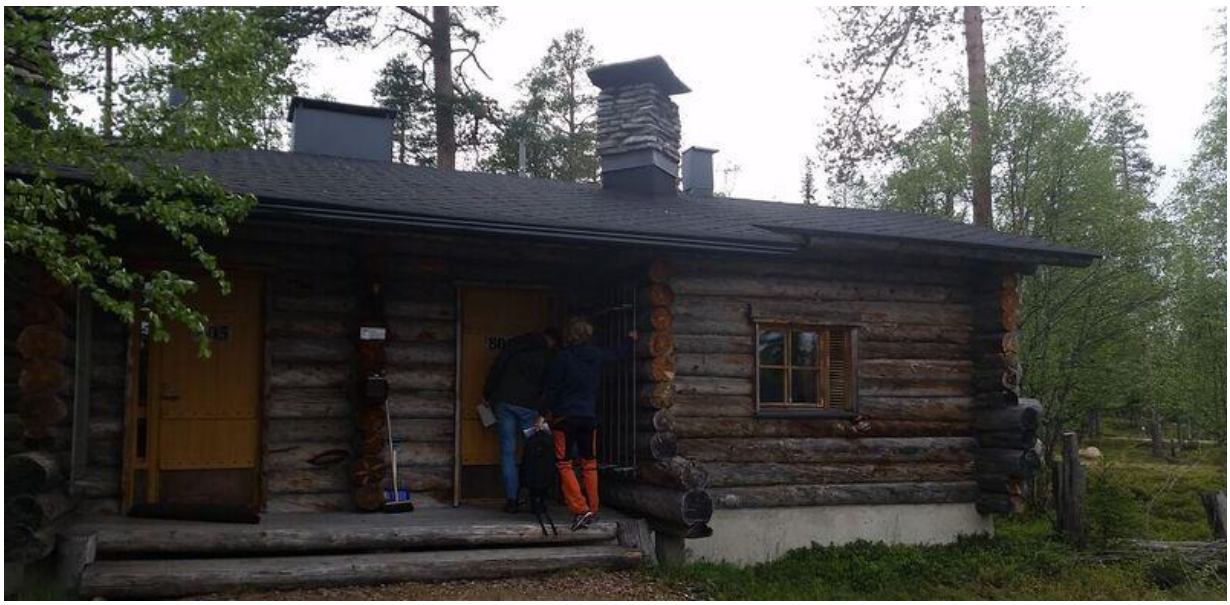

Dag 2

4 juni

Van Sodankyla naar Tanabru

Vandaag willen we meters maken. Zover mogelijk naar het hoge noorden. Einddoel is Vestre Jacobsself op het Varanger schiereiland. We weten niet of dat helemaal gaat lukken. We hebben voor de aankomende dagen geen overnachtingen geboekt waardoor we de vrijheid hebben door te rijden tot de zin er af is.

Eerst maar eens even de wildcamera gecheckt. Maar helaas staat hier niets op. Na de tassen te hebben ingepakt zitten we om 7 uur aan het ontbijt. Daarna snel op weg.

De eerste paar kilometer zien we met name soorten die in Nederland ook veel voorkomen. Witte kwikstaart, groenling, oeverloper en huismus. Er vliegt een kraanvogel over. Martin ziet een poolhaas aan de kant van de weg. Iets verderop zetten we de auto even aan de kant om een wandeling door het bos te maken. Maar ook hier is het akelig stil. Als het ook nog begint te regenen besluiten we terug te keren naar de auto.

In Sodankyla boodschappen gedaan. Als we willen afrekenen blijkt de portmonnee waar ons gezamenlijke "huishoudgeld" in zit kwijt. Nadat men nog voor ons in onze blokhut in Sodankyla heeft gezocht vind ik de portemonnee toch terug in de auto. Het gezoek en de tijd dat we stil hebben gestaan heeft ons echter nog een zingende zwartkop opgeleverd. Een soort die we de rest van de reis niet meer zullen zien of horen.

Op de meertjes waar we langs rijden zijn soms vogels te zien. Meestal bestaat er wel een mogelijkheid even de auto langs de weg te zetten. Stormmeeuwen, grote zaagbek, oeverloper, wulp en wintertaling kunnen we zodoende aan onze lijst toevoegen.

In onze meegebrachte "where to watch birds" boekjes wordt een meer genoemd waar het goed vogels kijken is. Het betreft het Ilmakkijarvi meer. Bij het meer is een parkeerplaatsje aanwezig waar we de auto neerzetten. Vanaf de parkeerplaats loopt een vlonderpaadje naar een vogelkijkplateautje. Het paadje loopt door het veen. Goed uitkijken dus waar je je voeten neerzet. Ernaast betekent een nat pak.

Boven het veen roepen wulpen en in het veen goed verscholen zien we enkele kemphanen. Ze lijken zich weinig van ons aan te trekken en kunnen van dichtbij bekeken worden. Een noordse kwikstaart zit boven in een boompje te roepen.

Rendieren

Iets verderop staat de uitkijktoren. Net als op het vlonderpaadje zijn hier ook behoorlijk wat vogels te zien. Vanaf de uitkijktoren zien we enkele eenden soorten; grote zaagbekken, nonnetjes, brilduikers en kuifeend. Boven het water vliegen visdieven. Als we de toren afkomen valt er een zwarte ruiter in het poeltje naast ons neer. Als hij ons in de gaten krijgt vliegt hij snel weer weg. Boven ons vliegen enkele gierzwaluwen. Ik kijk het groepje even na en vergeet dat ik op een vlonderpaadje loop. Mijn volgende stap zet ik dan ook naast het pad maar gelukkig nog wel op een graspol. Ik kan mijn evenwicht echter maar moeilijk bewaren en val bijna voorover. Om toch te blijven staan zet ik mijn ene been snel voor de andere waardoor ik al snel als een stormram over het paadje dender. Lieuwe heeft niets in de gaten en ik beuk hem vol in de rug. Maar de vaart is er wel uit en zowel Lieuwe als ik komen er verder zonder nat pak of ander ongemak van af.

Nico heeft enkele 100en meters verderop minder geluk. Ook hij zet een been naast het vlonderpad. Hij brengt het er niet droog vanaf. Vogelkijkers en vlonderpaadjes, blijkbaar geen goede combinatie.

Het is inmiddels al 11 uur en we moeten nog ver. We besluiten nu maar in gestrekte draf naar het noorden te rijden. Interessante vogelgebieden rijden we niet meer voor om. Aangezien we op de terugweg hier ook nog langs komen kunnen we dan altijd nog deze gebieden gaan bekijken.

Vlak voorbij Ivalo gaan we toch even van de E75 af. Hier ligt namelijk een bekende plek om dwerggorzen te zien. Als we op de onverharde weg onze auto neerzetten is het bijna direct raak. Het boekje is al een paar jaar oud maar exact op de plek die hierin wordt aangegeven zit een dwerggors te zingen. Iets verderop lijkt er nog 1 te zingen maar we kunnen er net niet dicht genoeg bij komen om hier zeker van te zijn. Maar in ieder geval dus 1 zingende dwerggors. Prachtig!

Snel weer in de auto om het laatste deel van de reis af te leggen. Onderweg wordt af en toe gestopt. Onze eerste ruigpootbuizerds vliegen over. Op een meertje zitten 2 parelduikers. Tussen Ivalo en Inare zitten twee kuifduikers op het water. Een soort die zeldzaam is in deze contreien. Maar de mooiste soort van deze rit is toch weer de sperweruil. Vlak na Inari rijden we met behoorlijke vaart over een hoogvlakte maar de uil boven op een telefoondraad valt toch mooi op.

Sperweruil

Martin probeert er wat foto's van te maken maar heel veel tijd heeft hij niet. De sperweruil vliegt op en verdwijnt achter het huis. Een "bewijsplaatje" zoals Martin het noemt is het enige wat rest. Ook hier enkele regenwulpen ter plaatse. Vlak voor de Noors – Finse grens zien we onze eerste noorse goudvinken. Bij het water ook maar liefst 4 grauwe vliegenvangers.

We rijden niet helemaal door naar Vestre Jacobsself. In Tanabru vinden we om 18:00 uur een hotelletje. Ziet er prima uit maar wel erg duur. Van uitgeputte reizigers kunnen we het maximale bedrag vragen, zullen ze wel denken. We besluiten toch maar de kamer te nemen. Nabij het hotelletje in een wegrestaurant wat gegeten en weer op pad gegaan. Aangezien het niet donker wordt is de automatische rem verdwenen. Vogels kijken tot je er bij neervalt. We staan aan het begin van het Varangerschiereiland en gaan rechtsom naar Varangerbotn. Achter het Samenmuseum ligt een vlonderpaadje tussen de bomen door naar het water. Hier zien we voor het eerst de zee! Deze is wat teruggetrokken en op de moddervlaktes zitten veel vogels. Direct zien we meerdere zeearenden. 10tallen bontbekplevieren lopen voedsel te zoeken. Ook een tweetal bergeenden hier, en verder scholeksters, rosse grutto's, bonte strandlopers, tureluurs en grote mantelmeeuwen. In de bomen zingen bonte vliegenvanger, gekraagde roodstaart en koperwiek.

Iets verderop bij het *kerkje van Nesseby* merk ik voor het eerst de kou. Het is droog en de zon komt er af en toe door, maar de straffe noordenwind maakt dat de gevoelstemperatuur dik onder nul uitkomt. Niet voor het laatst baal ik ervan dat ik geen lange thermobroek heb meegenomen. Het plaatje is wel prachtig. Op het boomloze schiereilandje staat een kleine houten kerk. Als we er omheen lopen schieten er wat tapuiten voor ons weg. Op het water onze eerste kleine jagers. Ook zitten er twee roodkeelduikers. Vanaf nu zijn ook alle eiders interessant. Aangezien dit de plek is in Europa om koningseider en stellerseider te zien. De eiders die we zien zijn echter normale eiders. Het is inmiddels half 11 in de avond. We hebben er ook nog een uur extra bijgekregen omdat het in Noorwegen een uur later is dan in Finland. Langzaam slaat de vermoeidheid nu toch toe. Het is dan ook tijd om terug te rijden naar het hotelletje. Half twaalf liggen we in ons bed. Zin aan morgen! De eerste kennismaking met het Varangerschiereiland is ons goed bevallen.

TAXA
SOUVENIRS
PANCAKE

Dag 3

5 juni

Varanger – Batsfjord en Berlevag

Ontbijten, betalen en op weg. Vandaag linksom richting Batsfjord en Berlevag. De meest noordelijke plaatsen van onze reis. We rijden langs de Tana; een brede rivier. Deze is zo breed dat het onduidelijk is of dit al een deel van de zee is. De rivier mondt uit in de Tanafjord. We rijden door een dal met aan de linkerzijde de steeds breder wordende rivier en aan de rechterkant een rotswand, tot we bij een parkeerplaats zijn waar we de auto neerzetten. Zoals het hoort zit er een slechtvalk op de rotswand. Enkele raven vliegen over. Een ruigpootbuizerd komt even achter de rotswand vandaan en vliegt weer terug.

Lieuwe en ik lopen langs de rustige kustweg. Martin en Nico blijven op de parkeerplaats staan om over de rivier te turen. In de kleine berkenboompjes horen we de zang van een fluiter. Zeer zeldzaam voor deze contreien maar we kunnen hem goed zien en hij laat zijn kenmerkende zang meerdere keren goed horen. Bij de rivier horen Lieuwe en ik een geluid dat we niet thuis kunnen brengen. In de drooggevallen rivierbedding vliegt een strandloper met typische vleugelslag laag heen en weer. Het blijkt een baltsende temmincksstrandloper.

Als we rivierbedding afkijken zien we er nog twee baltsen. Lieuwe keert om en ik loop nog een stukje verder. Boven in een boompje vlak naast mij landt een grote barmsijs. Ook nog een roepende rietgors hier. Martin en Nico hebben de temmincks strandlopers ook gezien. Daarnaast nog een roodsterblauwborst en onze eerste witstuitbarmsijzen.

Vanaf de verharde “890” waar we overheen rijden nemen we een afslag naar Tanamunningen (Tana mondig?). Hier, buiten de beschutting van de rotswand, is het koud. De wind waait met behoorlijke kracht over de kale vlakte. Het klimaat is hier zo ruig dat op onbeschutte plekken als deze geen bomen meer groeien. Aan de overkant van het water zien we glooiende heuvels waar zo hier en daar nog steeds sneeuw te zien is. We rijden over een onverharde weg naar de rivier. De weg ligt wat verhoogd in het landschap. We kunnen zodoende mooi over de omgeving kijken. Als we wat zien vliegen gaan, om de warmte nog een beetje binnen te houden, maar aan 1 kant van de auto de ramen open. Steltlopers zoeken de beschutting van de verhoogde weg op. Zodoende kunnen we van dichtbij steenlopers, bonte strandlopers en kleine strandlopers bekijken. Kleine jagers scheren wat verderop laag over de vlakte.

Aan het einde van de weg staan meerdere auto's. Er liggen enkele bootjes van vissers. Op het water dobberen enkele gewone eiders. 2 aalscholvers en een kleine jager vliegen over. Ook hier een zwarte zeekoet ter plaatse. Niet al te lang uit de auto. Het is fris hier.

Terug op de "890" buigt de weg naar het oosten. Het landschap waar toch al geen uitbundige bomengroei te zien was wordt nu helemaal leeg. Lichtglooiend met hier en daar wat sneeuw. Gras domineert hier met af en toe een poeltje of meertje. De ondergrond ontdooit hier in de zomer niet. Permafrost dus. Het water kan om die reden niet weg. Als je van de weg afloopt merk je dat direct. Natte voeten heb je dan ook al snel. Ik heb er over nagedacht nog nieuwe wandelschoenen te kopen maar heb dat niet gedaan. Daar baal ik nu wel van. Mijn zolen laten wat los. Ik loop om deze reden de hele dag met natte voeten rond. Behoorlijk irritant. Het landschap is echter werkelijk fantastisch. De stilte is enorm. Op een meertje zien we onze eerste grauwe franjepoten en ijseenden. Beiden zullen we vandaag nog wel een tiental keer zien. We horen en zien goudplevieren. Een bosruiter vliegt op en ook hier weer enkele witstuitbarmsijzen. Lieuwe ziet enkele ijsgorzen. Hier zien we ook ons eerste hoen. Een eenzaam moerassneeuwhoen loopt door het hoge gras.

Grauwe franjepoot

We rijden rustig naar Kongsfjord. Op de splitsing van de "890" en "891" liggen wat fotografen op hun buik bij een meertje. Op het meertje zijn 5 grauwe franjepoten aan het foerageren en ze lijken zich niets aan te trekken van de mensen. Op slechts enkele meters afstand laten ze zich prachtig fotograferen. De ijseenden houden gepaste afstand en liggen wat verderop. Ook hier vier wilde zwanen. Een paar honderd meter verderop schiet er een kleine rover over de weg. Gelukkig schiet hij niet achter de heuvel maar landt op een plek waar we hem goed kunnen bekijken. Het blijkt een prachtig mannetje smelleken. 5 toendra rietganzen vliegen over en ook nog een kleinste jager. De lange staartpennen zijn mooi te zien. Op een meertje een paar kilometer verder zitten twee roodkeelduikers.

Vlak voor Kongsfjord verlaten we de hoogvlakte en komen we bij de zee. Twee kuifaalscholvers jagen hier op vis. In Kongsfjord hopen we een kopje koffie en broodje te kunnen scoren. Het is inmiddels 2 uur en we zouden wel wat lusten. Het dorpje is echter uitgestorven. Geen levende ziel te bekennen.

In de poel voor het dorpje is het wel druk. Een veertigtal onrustige drieteenmeeuwen rust, vliegt vervolgens weer op om weer iets verder op het water te landen.

We rijden terug naar de “891” om vervolgens af te buigen naar Batsfjord. Het begint te sneeuwen. Met de wind erbij die de sneeuw over de vlakte doet jagen lijkt het midwinter. Wat kleine bolletjes vliegen aan de zijkant van de weg op. Het blijken 6 sneeuwgorzen te zijn. Hoort ook helemaal bij het weer natuurlijk. In Batsfjord aangekomen eerst maar eens een kop koffie gescoord. Aangezien het zondag is, is er muv een goedkoop uitziende koffiebar niets geopend. Maar ze hebben er warme koffie en brood met worst. Helemaal prima.

De groep mensen die binnenkomt blijken vogelaars. Na eerst Engels tegen elkaar te hebben gesproken komen we tot de ontdekking dat we dezelfde moedertaal spreken. Nederlanders. Zij hebben vandaag ook nog geen stellers of koningseider gezien.

Batsfjord is een wat grotere plaats. Na de koffie de haven in. Als we de meeuwen afkijken vinden we zowaar een grote burgemeester. We rijden door Batsfjord heen en rijden vlak langs het water als we schuin onder ons steltjes zien lopen. Ze zijn moeilijk te zien aangezien er nogal wat struikgewas tussen de weg en het oevertje ligt. Tussen de struiken zien we in ieder geval twee paarse strandlopers en een temminckstrandloper. Martin schiet wat foto’s en denkt ook nog een breedbekstrandloper te hebben gezien. We blijven nog een tijdje kijken maar zien alleen de paarse- en temminckssstrandloper enkele keren voorbij lopen. Maar als we later de foto’s van Martin bekijken blijkt er wel degelijk een breedbekstrandloper tussen te lopen!

Grote Burgemeester

Kleinste jager

Batsfjord is ook een goeie plek om koningseiders te zien. De laatste waarneming van deze soort op Varanger is dichtbij geweest. We rijden er naar toe en maken een wandeling langs de rand van de zee. Het regent en ik heb weer natte voeten. Ik vind het wel goed geweest maar Lieuwe loopt nog wat verder.

Ver op zee liggen twee eiders. Eentje lijkt op een koningseider. We halen snel de telescoop op. Lieuwe heeft het goed gezien. Een onvolwassen mannetje koningseider!

We hebben vandaag een huisje gereserveerd in Vestre Jacobsself. Helemaal terug dus naar waar we vandaan kwamen. Maar om de andere kant van het schiereiland te zien moeten we toch weer helemaal terug. En Vestre Jacobself ligt mooi halverwege. We hebben vandaag de noordwest kant gezien maar doorrijden vanaf hier is niet mogelijk. Om de noordoost kant te zien moet je terug.

We stoppen nu bijna niet meer want het is al 18:00 uur. Onderweg wel weer enkele kleine en kleinste jagers. Met name de kleine is op Varanger bijzonder talrijk. De kleinste beduidend minder maar toch zeker wel een 15 tal waarnemingen. Op de terugweg ook enkele grauwe ganzen. Iets na 19:00 uur checken we in. De kamers zijn spartaans ingericht maar schoon. De eigenaresse geeft aan dat het nog maar een paar maanden open is. Ze is ontzettend behulpzaam en vertelt ons het een en ander over de omgeving.

In het plaatsje eten we wat bij een Thais restaurant. Een Noor vraagt of hij naast ons mag zitten. Als hij een keer zijn stoel heeft aangeschoven lult hij ons de oren van de kop. Als we nog een boot en schipper nodig hebben om vogels te kijken dan wil hij onze schipper wel zijn. Hij hoeft geen geld, maar we moeten wel bier meenemen. We slaan het aanbod maar netjes af.

Het appartementencomplexje Varangertunet nog maar een nachtje bijgeboekt. Prima uitvalsbasis om het Varangerschiereiland te ontdekken. En ook wel lekker om niet elke avond op zoek te gaan naar een andere overnachtingsplek.

‘S avonds achter het appartement hebben we nog een stukje gewandeld. Enkele houtsnippen en een roodsterblauwborst zijn de leukste soorten die we zien. Vlak bij ons appartement horen we nog een zingende tjiftjaf. Een soort die we maar een keer of 3 zullen horen en zien. Het is wederom 11 uur geweest. Tijd om te gaan slapen.

Dag 4

6 juni

Varanger: Vardo en Hornaya

We hebben het weerbericht de laatste dagen goed in de gaten gehouden. We willen namelijk nog naar het vogeleiland Hornoya. Het boottochtje over open zee duurt maar 10 minuten, maar als je gedropt wordt zit je enkele uren “vast” op het eiland. Aangezien hier niemand woont en er dus waarschijnlijk weinig beschutting is lijkt het ons beter hier met goed weer te zitten. Vandaag wordt het volgens de weerberichten goed en daarom vandaag naar Hornoya. De plek van de kortbekzeekoeten! Gisteren de westkant van het schiereiland gehad nu moeten we oostwaarts. Er zijn nogal wat leuke plekken onderwerk maar we besluiten ze even links te laten liggen. Eerst maar eens naar Vardo vanwaar de boot naar Hornoya vertrekt. Vanuit de rijdende auto zien we de niet te missen soorten; zeearend en kleine jager. Ook enkele boerenzwaluwen schieten over de auto. Rond half 10 zijn we in Vardo. We rijden naar de haven waar de tickets gehaald kunnen worden. In een oude loods is de ticketoffice gevestigd. In sterk contrast met alle lelijkheid hier in de haven staat de dame achter de toonbank. Zij is bijzonder aantrekkelijk namelijk. Maar daarvoor zijn we hier niet.

De boot blijkt per dag maar liefst 5 keer te vertrekken. De eerstvolgende vertrekt om half 11. Er is dus nog wat tijd om in de haven rond te kijken. Onze aandacht wordt even getrokken door een jongen die onkruid aan het verwijderen is. Heb zelden iemand zo sloom zijn werk zien doen. Met 1 hand schoffelen en de andere hand in de zak. Bukken doet hij al helemaal niet. Heel bijzonder. Iets verder op de kade is het veel interessanter. Enkele 100en meeuwen staan er bij elkaar. Met name zilvermeeuwen maar er zit ook weer een grote burgemeester tussen. In de haven op het water zwemt een zwarte zeekoet. Rond half 11 ligt het bootje waarmee we de overtocht gaan maken op

ons te wachten. Er gaat nog een groep vogelaars mee. Als we het eiland naderen zien we grote aantallen vogels af en aan vliegen. Op de kade aangekomen zien we dat we niet de enige vogelaars zijn. Een 25 tal mensen hebben een boot eerder genomen en zijn druk aan het fotograferen en kijken. Er valt dan ook veel te zien. Volgens de folder kunnen er tot 100.000 vogels op het eiland aanwezig zijn. De aantallen zijn inderdaad enorm. Alken en zeekoeten zitten op de rotsen. Het lijken er wel 10.000en. Ook zitten er her en der plukjes papegaaiduikers en kuifaalscholvers tussen. De drieteenmeeuwen zitten iets verder wat meer bij elkaar geklonterd. Na wat speurwerk zien we onze eerste kortbekzeekoeten. Een 25 tal halen we eruit. Door een koppel raven ontstaat er behoorlijk wat onrust onder de vogels. In deze tijd van het jaar zal het voor de raven een waar luilekkerlandzijn. Overal jonge vogels en eieren.

Lb zeekoet, rb papagaaiduiker, onder kuifaalscholver

Het pad loopt onder de vogelrots door en om het eiland heen. Langzaam klimmen we hoger de rots op. Het pad is goed begaanbaar en niet gevaarlijk. Het enige gevaar komt van boven en bestaat uit vogelstront. Een hoed of muts is geen overbodige luxe. Als we hoger klimmen zien we ook steeds meer vogels onder ons. Foto's maken wordt zo steeds makkelijker. Om de bocht wordt de volgelrots achter ons gelaten en wordt het een stuk rustiger. Hier geen kale rotsen meer, maar een glooiende grasachtige boomloze vlakte. Hier kunnen we de zangvogels goed horen. Enkele roodkeelpiepers en fraters laten zich mooi zien terwijl wij uit de wind in het zonnetje een boterham aan het eten zijn. Prachtige plek en zowaar een aangename temperatuur. Op de rotsen onder ons zitten enkele grauwe ganzen. We kunnen tot aan de vuurtoren lopen. Bij de vuurtoren helemaal boven op de heuvel is een oeverpieper zenuwachtig aan het alarmeren. Blijkbaar zijn we iets te dicht bij zijn nest gekomen.

Om half 2 komt de boot ons weer ophalen. We lopen langzaam terug en blijven nog even genieten van de kuifaalscholver en papegaaiduikers op slechts enkele meters afstand. Ik denk dat we in totaal misschien maar 15 verschillende vogelsoorten hebben gezien maar het was het meer dan waard. Prachtig die enorme aantallen. Als we om 14:00 uur weer aan wal staan hebben we nog fijn een groot deel van de dag voor ons. Aan wal een kop koffie gedronken en (hoppa!) een lange thermobroek gekocht!

Vanuit Vardo rijden we richting Hamningberg. In het water van een afgeschermde baai zitten 5 pijlstaarten. Een wat grotere zangvogel vliegt voor de auto langs. Een leeuwerikachtige. We moeten even zoeken maar vinden hem dan toch terug. Een strandleeuwerik! Het landschap waar we door heen rijden is prachtig. Kale rotsen steken boven de toendra uit. Af en toe een zweem roze door een tapijt van kleine roze bloemetjes. Rechts altijd de zee. Op het land geen vogels, op zee wel. in een baai dobberen 50 ijseenden, 30 zwarte zee-eenden en een eenzame koningseider. De geelsnavelduiker die hier gezien is vinden we helaas niet.

Net voorbij Hamningberg houdt de weg op. Verder kunnen we niet. Het is weer guur. Harde wind en koud. Ver weg op zee zien we enkele jan van genten kantelen. Meer vogels zien we niet. Snel weer in de auto brrr. Ondanks de lange thermobroek en droge voeten(!) is het toch nog fris.

Terug naar Vardo. Net buiten Hamingberg komen we dezelfde Nederlandse gids tegen als gisteren. Hij en zijn groep staan stil. Als we langs hem heen rijden

en met hem aan de praat komen blijken ze te luisteren naar een roodster blauwborst. Hij wijst ons ook op een zeldzaamheid die in de buurt is waargenomen. Een citroenkwikstaart. Voor deze contreien net als in Nederland een zeldzaamheid. Hij is waargenomen nabij Vardo. We rijden door het prachtige landschap terug. Ook nu vinden we de geelsnavelduiker niet. Wel vliegt er een bokje voor de auto weg. Nabij Vardo rijden we het zandpad in dat ons door de Nederlander is aangewezen. We zetten de auto aan de kant. Ook hier weer veel jagers. In de verte ziet Lieuwe een velduil jagen. We kunnen hem lang volgen als hij al jagend laag over de toendra scheert. Ook hier zingt weer een roodster blauwborst. En even later zowaar eerst zingend en dan vol in beeld een mannetje citroenkwikstaart. Prachtig! Een bijschrijfsoort voor onze streeplijst.

Het is zeven uur en we besluiten terug te rijden naar ons huisje. Onderweg nog enkele pijlstaarten en 3 grauwe franjepoten. In Vadso een pizza gegeten. Rond 9 uur thuis. Voor het eerst 's avonds geen wandeling gemaakt.

Dag 5

Van Varanger naar Sodankyla

7 juni

De helft van de vakantie zit er al weer op. Maar we hebben gelukkig nog flink wat dagen over. De toendra hebben we gehad. Nu nog de taiga. De uitgestrekte wouden in noord oost Finland zijn ons volgende doel. Een korte kennismaking hebben we al gehad bij aankomst in het hoge noorden. Wat toen opviel was de stilte en het geringe aantal vogels. Dat wordt dus goed zoeken. Maar heb er wel veel zin in.

Uitgecheckt en eerst nog vogels gekeken op het Varangerschiereiland. Naar Vadso gereden omdat dit toch de plek schijnt te zijn om Stellerseiders te zien. Ten zuiden van Vadso ligt het schiereilandje Store Vadsoya. Het is een leuk overzichtelijk wandelgebiedje. Mensen uit Vadso komen hier hun hond uit laten of om gewoon te wandelen. Het is heerlijk weer en er zijn dan ook behoorlijk wat mensen op het schiereilandje aanwezig. Ook vogels laten zich zien. Midden op het schiereiland ligt een meertje waarin 3 grauwe franjepoten dobberen. We zien en horen een vijftal roodkeelpiepers. Een sneeuwhaas loopt voor ons uit. Aan het einde van het pad is een noordse stern kolonie aanwezig. Een kleine jager vliegt over.

Voordat we weer richting Finland rijden toch nog eerst maar een poging om de stellerseider te vinden. Nu gezocht nabij Ekkeroy. Als we een slecht begaanbaar zandpad op rijden zit er een trekker achter ons te drukken. We lijken nergens uit te komen maar aan het einde van het pad is toch een parkeerplaats met een prachtige view over het water. Van stellerseiders echter geen spoor.

Een hermelijn schiet achter ons langs. Gaat staan, kijkt eens rond en loopt weer verder om iets verder onder enkele rotsblokken een schuilplek te vinden. Geruime tijd staan we om de stenen. Af en toe kijkt de hermelijn van onder een steen ons aan. Hij lijkt te wachten tot wij weg zijn om zijn weg te vervolgen. Maar als we ons terugtrekken komt hij weer achter ons aan. Als we weer bij de auto komen schiet hij enkele meters van ons vandaan voorbij.

Hermelijn

Intussen zijn er enkele zeearenden voorbij gevlogen. We hebben deze de laatste dagen zoveel gezien dat we er eigenlijk niet meer van opkijken. Aan de waterkant lopen enkele rosse grutto's. En opnieuw twee grauwe franjepoten, ook zo'n niet te missen soort. Op het water een pijlstaart. Als we in de auto stappen vliegen er nog twee raven over. Nu echt terug naar Finland. Bij Varangerbotn toch nog maar even gestopt bij het Samen museum. Op dezelfde plek als enkele dagen terug zit keurig de bergeend. Het water heeft zich ver terug getrokken waardoor de hoeveelheid vogels een stuk lager is. We zien alleen enkele groenpootruiters en wintertalingen. In Tana Bru bezoeken we nog even het hotel om onze dubbele betaling van enkele dagen geleden terug te vragen.

Zeearend

Gelukkig doen ze niet moeilijk en we krijgen keurig het geld terug. Het is ongemerkt toch al weer half 1. We moeten nog ver en aangezien het in Finland ook nog eens een uur later is wordt het de hoogste tijd echt meters te gaan maken.

We rijden 2,5 uur onafgebroken door totdat we in Finland aankomen. Ten zuiden van Utsjoki ligt het hotel Hotelli Pohjan Tuli Oy. Er schijnt hier een feeder te staan. Dus mogelijk haakbekken. Het hotel staat een stukje van de doorgaande weg af. Als we bij het hotel aankomen lijkt alles volkomen uitgestorven. Onze auto is de enige op de parkeerplaats. We maken een rondje rondom het hotel en het blijkt inderdaad gesloten. Voor het hotel staat zoals verwacht een vogelvoederhuisje. Er is blijkbaar in het verleden wel behoorlijk veel gevoerd want er ligt een dikke laag zonnepittenschillen op de grond. Maar er zitten geen verse pitten meer in de feeder. Het hotel is prachtig gelegen aan een meer. We horen enkele groenpootruiters maar verder is het doodstil. We denken een specht te horen en lopen rondom het hotel. De specht vinden we niet terug maar als we weer richting de auto lopen horen we een belletje. Wel erg zacht maar het lijken pestvogels. Na even zoeken vinden we ze. Boven in de struiken inderdaad twee prachtige pestvogels!

Haakbek op feeder

Verder is het stil en we gaan maar weer op weg aangezien we nog een beste rit voor de boeg hebben. Aan de hoofdweg bij het restaurant Neljan Tuulen Tupa een stuk ten noorden van Inari staat volgens de boeken ook een feeder. Als we het restaurant binnenlopen zie ik door het raam het voederstation met daarop direct een mannetje haakbek! Prachtig, maar het voelt wel een beetje fout deze soort zo te scoren. We drinken een kop koffie en proberen enkele foto's te maken. Maar door het raam is dat toch niet gemakkelijk. Ook nog enkele bruinkopmezen en 10tallen kepen komen op het buffet af. Als we naar de auto lopen zien we een bruinkopmees een nestkastje inschieten.

Haakbek

Het is inmiddels 17:00 uur en we gaan proberen helemaal door te rijden naar het Laplandhotel waar we ook de eerste nacht hebben geslapen. Het is ons daar goed bevallen en het scheelt ons morgen weer enkele kilometers. Nog 250 km te gaan. Alleen gestopt voor enkele parelduikers. Om 20:00 uur komen we aan. Na het eten toch nog maar even een wandelingetje gemaakt maar net als de eerste keer is het doodstil in het bos. Bij terugkomst de sauna aangezet. Lieuwe en Nico duiken er nog even in. En daarna slapen. Morgen naar Kuusamo!

Bruinkopmees

Dag 6

8 juni

Van Sodankyla naar Kuusamo

Pas om 7 uur er uit. Aangeschoven bij het ontbijtbuffet in de ontbijtzaal. Heerlijk.

Al enkele dagen stond vandaag als bijzonder slecht in de weersvoorspellingen. Maar het is droog, er is weinig wind en het is een graad of 10. Als we buiten komen zien we opnieuw twee bruinkopmezen. Er roept een zwarte specht.

Iets verderop richting Kuusamo aan de "962" ligt een skigebied. In het skiseizoen is het hier waarschijnlijk druk maar nu is er geen levende ziel te bekennen. De bossen rondom het resort schijnen interessant te zijn voor bosvogels. Er is blijkbaar veel verandert in het gebied. De kaartjes die wij hebben kloppen niet meer. Er zijn veel gebouwen gebouwd, wegen en pistes aangelegd. Maar het bos is overal en we zoeken maar een wandelpaadje op. Helaas begint het te regenen. We horen echter genoeg vogels. Met name vogels die we hier overal in de bossen tegenkomen. Vink, keep en koperwiek. Ook nog enkele noordse goudvinken. Nico en Lieuwe zien de eerste gaaien van onze reis. Het begint harder te regenen. Dan maar terug naar onze auto. Als we net de weg opdraaien lopen er twee rendieren voor ons op de weg. Ze voelen zich opgejaagd door de auto maar verrekken het de weg te verlaten. Enkele 100en meters hollen ze voor de auto uit om uiteindelijk toch maar het bos in te schieten. Rendieren hebben we vaak gezien. We wachten echter nog op onze eerste eland. Vooral Martin wil deze graag zien. Het zou een nieuwe soort zijn voor hem.

Onderweg zien we onze eerste houtduif. Onze volgende stop is het skigebied bij Ruka. Hier is volgens de geschriften een goede blauwstaart plek gelegen. Het is inmiddels weer droog en de zon schijnt. Heerlijk weer. Vanaf de parkeerplaats gaat er een paadje recht omhoog naar een bergkammetje. Bomen zijn hier overal. Bovenop de kam staan de bomen wat verder uit elkaar waardoor het wat parkachtig aandoet. Dit zijn

de oude bossen. Het is er fantastisch. Maar ook erg stil. Martin en ik volgen het paadje verder omlaag en weer omhoog. Over knuppelpaadjes door het veen en tussen de oude sparren bossen door. Erg mooi en op de een of andere manier spannend. Je hoort bijna niets maar verwacht van alles. We denken eerst nog dat we langzaam weer afbuigen naar de parkeerplaats maar als we via de telefoon onze positie bepalen blijken we alleen maar verder weg te lopen. Dus keren we weer om. Bovenop de kam nabij de parkeerplaats horen we eindelijk weer enkele vogels. Opnieuw enkele pestvogels en noordse goudvinken. Als we beneden bij de auto aankomen zijn Nico en Lieuwe er ook. Ook zij hebben niets interessants gezien.

In plaats van lukraak te zoeken in de onmetelijke bossen besluiten we gerichter te werk te gaan. Op waarneming.nl worden recente waarnemingen in de omgeving mooi getoond. Iets verderop is afgelopen week een blauwstaart gemeld. We rijden om de heuvel heen tot we zo'n 1000 meter van de locatie verwijderd zijn. Tussen ons en de locatie van de blauwstaart niets dan bos. Martin en ik lopen er in een rechte lijn naartoe terwijl Nico en Lieuwe een andere route kiezen. De bomen staan hier dicht op elkaar en langzaam begint het terrein omhoog te lopen. Hoe verder we van de auto af komen hoe steiler het wordt. Op een gegeven moment kunnen we alleen door gebruik te maken van handen en voeten vooruit komen. Dit schiet niet op en Martin en ik twijfelen over doorgaan of via een andere kant proberen. We zetten echter nog even door wat maar goed is ook want niet veel later wijkt de vegetatie een beetje en kruizen we een wandelpad. We zijn door het bos op een heuvelrug aanbeland. De waarnemer van de blauwstaart heeft blijkbaar de auto iets verderop neergezet en is via een goed begaanbaar pad naar boven gewandeld. Heel wat relaxter dan wij. Als wij aan het uithijgen zijn begint het te sneeuwen. Voor de eerste keer deze vakantie is de zin er bij mij af. Een fikse inspanning en dan beloont worden met natte sneeuw.

Dan maar terug naar de auto. We beredeneren dat wanneer we het wandelpad volgen we langzaam wel weer bij de auto in de buurt zullen komen. Iets verderop zingt er weer een koperwiek ergens in de top van de boom. Koperwieken hebben ons al vaker met hun gezang op het verkeerde been gezet en ik neem er verder geen notie meer van. Totdat

Martin aangeeft dat deze vogel wel een heel regelmatig zangpatroontje heeft. Anders dan een koperwiek. We gaan toch maar even op onderzoek uit. Ik ben stomverbaasd als we even later zowaar een blauwstaart aantreffen. En dan te bedenken dat ik er bijna onderdoor was gelopen. Met dank aan Martin! We staan rustig te luisteren en zijn het gezang aan het opnemen als we in een keer een gaaiachtig contactroepje horen. Niet veel later zien we de vogels zelf. Twee prachtige taigagaaien. Echt fantastisch. Achter ons tettert de blauwstaart door en voor ons twee taigagaaien. We bellen snel Lieuwe en Nico. Niet veel later komen ze de heuvel op gestormd. Lieuwe zwaar hijgend en meer dood dan levend maar ze zijn juist op tijd om beide soorten nog te zien.

Opgewekt vervolgen we het wandelpad totdat we bij de auto komen. Wederom vliegen er enkele pestvogels over. Het sneeuwt al een tijdje niet meer en de zon schijnt. Warm is het natuurlijk niet, maar dat heeft wel het voordeel dat het bier in de auto nog lekker koud is. We vieren de prachtige afsluiter met een heerlijk koud biertje.

Het is inmiddels 6 uur geweest en we zijn nog niet bij Kuusamo. We rijden hier in gestrekte draf naar toe en in een groot resort blijken er nog een paar kamers vrij te zijn. Ze hebben er zelfs een angrybird activity park! De kamers zijn er schoon en niet te duur. Op het resort een hamburger gegeten. Ons geërgerd aan de bijzonder irritante en harde lach van een fin aan de volgende tafel maar verder prima gegeten. Rond 9 uur zijn we op de kamer. Nog even op tv “The terminal” met Tom Hanks gekeken en vervolgens vroeg naar bed.

Dag 7

9 juni

Omgeving Kuusamo

Kuusamo ligt dicht bij de Russische grens. Vandaag willen we kijken tot hoe dicht we de Russische grens kunnen naderen. Maar eerst bij het meer achter Kuusamo over het water gekeken. Hier een geelgors en een rietgors, twee soorten die we niet zo heel veel zien, en op het water ver weg een roodhalsfuut. Dan nu richting de Russische grens. Onderweg in een weiland maar liefst 30 wilde zwanen. Er staat ook een kraanvogel tussen. Tussen de bomen door zien we een meertje liggen. We zetten de auto aan de kant en lopen tot dicht aan de waterkant. Het ziet er vredig uit. Zonnetje, weinig wind en zoals zovaak in Finland hoor je niets anders dan natuurgeluiden maar hier bestaan die uit… muggen. We worden lek gestoken. We blijven dan ook niet al te lang kijken maar tellen zo snel wel zo'n 60 dwergmeeuwen een roodhalsfuut en enkele oeverzwaluwen.

Als we verder rijden op de onverharde weg blijken we ergens een afslag te hebben gemist. In plaats van naar de Russische grens toe rijden we er parallel aan. We zetten de auto even aan de kant en gaan op zoek naar vogels. Op behoorlijk wat locaties zijn nog oude ongerepte bossen te vinden maar op heel veel locaties zoals ook hier zijn deze gekapt en vervangen door productiebos. Het ziet er weinig bijzonder uit. We zien alleen een grote bonte specht en een grauwe vliegenvanger. Iets verder langs de route vliegt er plotseling een roofvogel over. De licht gevorkte staart is mooi te zien. Een zwarte wouw!

We gaan een andere route proberen om bij de Russische grens te komen. De route voert ons langs het vliegveldje Kuusamon Lentoasema. We horen vanuit de auto een vogel zingen. Het lijkt op een roodmus. De vogel zingt echter binnen de hekken van het vliegveld en we krijgen hem maar niet te zien. We blijven echter toch twijfelen. Uiteindelijk blijkt het een paapje te zijn. Het heeft ons een half uur gekost om hier achter te komen. We zijn inmiddels wat ver van de Russische grens afgedwaald. Morgen maar een nieuwe poging wagen.

We komen langs het natuurgebied Livaara waar we een wandeling maken. Enkele dagen geleden zijn hier nog grote kruisbekken gezien. Vreemd genoeg hebben wij nog geen enkele kruisbeksoort gezien of gehoord. Op de plek waar ze gemeld zijn zien we onze enige taigaboomkruipers.

Zoals op meer plaatsen in deze regio wordt het mooier naarmate je hoger de heuvels in loopt. Nico en ik lopen boven op de kam, terwijl de pestvogels om ons heen vliegen. Een soort die in de oude bossen niet te missen is. Als we bij een uitzichtpunt aankomen horen we een vogel hard roepen. Het blijkt een groenpootruiter op een wel erg bijzondere plek. Namelijk boven in de boom. Net als de witgat laat deze soort zich vaak zien in dit deel van Finland. Alleen boven in de boom boven op een heuvel hadden we hem nog niet gezien. Het is wederom een prachtige wandeling. Maar bijzondere soorten heeft het niet echt opgeleverd. We zijn nu toch al wel een tijdje in Kuusamo en missen al met al nog wel wat soorten. Hoenders hebben we in de bossen nog helemaal niet gezien. Ook bosgors drieteenspecht en uilen hopen we nog te zien. We hebben nog maar iets meer dan 24 uur. De tijd begint te dringen!

Auerhoen

Het is inmiddels half 4 en we hebben nog niets gegeten. De hamburgertent waar we langs komen komt dan ook als geroepen. We werken snel een burger naar binnen en rijden naar een meer dichtbij Kuusamo. Het dichte bos waar we doorheen rijden voordat we bij het meer aankomen doet wat vreemd kunstmatig aangelegd aan. Het lijkt wel interessant dus toch maar even een wandelingetje gemaakt. Nico en ik zien niks maar Martin is op een auerhaan gestuit. We gaan nog terug naar de plek waar Martin hem gezien heeft, maar helaas we kunnen hem niet terug vinden. Dan maar verder naar het meer.

Op het meer zwemmen enkele parelduikers. Het vreemde geluid op het water lijkt van de locatie te komen waar de parelduikers dobberen. Als we ze in de gaten houden horen we het geluid weer. We zijn er nu echter zeker van dat het niet de parelduikers zijn die het geluid maken. We zoeken het water af maar kunnen niets vinden. Martin denkt aan een roodhalsfuut. We spelen het geluid voor onszelf af en komen tot de conclusie dat het vreemde waterral achtige geluid inderdaad van een roodhalsfuut afkomstig is. We zijn nog steeds aan het zoeken waar deze zich bevind als we eentikkend geluid van een gors achter ons horen. Aan de andere kant van een dicht struweel zit de vogel te roepen. Bijzonder irritant dat we er zo moeilijk bij kunnen komen. Dan plotseling laat hij zich even boven in de top van de boom zien. Een prachtig mannetje bosgors! Niet iedereen heeft hem gezien maar we nemen rustig de tijd en naar verloop van tijd heeft iedereen de vogel duidelijk kunnen zien. Het vrouwtje is ook aanwezig. Blijkbaar is het nestje niet ver bij ons vandaan. Net als gisteren laten de leuke soorten zich op het einde van de dag zien. Op weg naar Kuusamo nog even langs een plek waar grote zee-eenden zijn gemeld. Op exact de plek waar ze gemeld zijn vinden we de 5 grote zee-eenden.

Erg veel honger hebben we nog niet aangezien we om een uur of 4 nog een hamburger gegeten hebben, dus maar even (de zoveelste) snelle hap naar binnen gewerkt. Dit keer een broodje doner

kebab. Een enorm bord vol met brood, vlees en sla. Normaal heerlijk maar deze kreeg ik maar moeilijk weg.

Het is al laat, maar de vuilnisbelt van Kuusamo is niet ver weg en schijnt goed te zijn voor uilen. Weliswaar met name in de winter maar we gaan toch maar even kijken. Het eerste wat opvalt als we de vuilnisbelt naderen zijn de enorme hoeveelheden raven. 10 tallen vliegen er rond. Vlak voor de vuilnisbelt ligt een klein watertje waarop een vijftal baltische mantelmeeuwen aanwezig is. Ook enkele brilduikers, wintertalingen en kuifeenden dobberen er rond. Al met al een erg vogelrijk plasje. We rijden nog een stukje verder maar met uitzondering van enorme aantallen raven zien we geen bijzondere soorten meer. Het is inmiddels al weer 10 uur. Tijd om naar het hotel te gaan.

Lb: smaragdlibel, middenboven: poolhaas, rb: mot onbekend

Dag 8

10 juni

Van Kuusamo naar Rovanimie

Om 7 uur zitten we weer aan het ontbijt. De tassen zijn al ingepakt en staan al in de auto. Iets later zitten we er zelf ook in. Morgen in alle vroegte vertrekt ons vliegtuig vanuit Rovanimie. Vandaag staat een dagje Kuusamo en langzaam verplaatsen richting Rovanimie op het programma. In tegenstelling tot de afgelopen dagen hebben we het hotel in Rovanimie al geboekt.

De eerste stop is gepland in het Oulanka nationalpark. Dit schijnt een goede plek te zijn om de waterspreeuw te zien. Voor ons geen heel bijzonder spectaculaire soort maar in Lapland toch een zeldzame verschijning. Als we bij het park aankomen is het bezoekerscentrum toevallig open ivm een vergadering. Het is eigenlijk niet de bedoeling dat wij binnen komen, maar aangezien we er toch al zijn wil een vriendelijke dame ons wel even tekst en uitleg geven. Even later gaan we op pad. Het eerste stuk voert ons langs een brede snel stromende rivier. Geen waterspreeuw hier, maar wel twee grote gele kwikstaarten. Boven het gebulder van het water uit hadden we ze al gehoord maar even later zien we ze ook langs het water lopen. Een erg zeldzame soort voor dit gebied. Een paar 100 meter verderop buigt het pad van het water af en loopt het tussen een wat jonger weinig interessant sparrenbos door. We praten wat want vogels zien we hier niet, maar plotseling horen we in de verte het gebolder van korhanen. We verlaten het pad met het idee er naar toe te lopen. Maar als we een paar 100 meter hebben gelopen en het gebolder nog net zo ver weg klinkt, zien we het nutteloze in van de wandeltocht. Dan moeten we ons maar tevreden stellen met het geluid. Ook prachtig natuurlijk. Boven mijn hoofd hoor ik wat zenuwachtig kwetterende sijzen. Nico is de enige die toch maar even omhoog kijkt. De reden dat de sijzen aan het schelden zijn blijkt een uiltje te zijn met de grootte van een vuist. Het zit boven in de top van een boom. Een dwerguil. Goed gezien Nicolaas! Opgetogen vervolgen we onze weg. Toch twee leuke soorten binnen 5 minuten. De jonge aanplant verdwijnt langzamerhand en we komen in een wat ouder deel van het bos terecht. Dit is het bos wat me elke keer de adem beneemt. Vreemd genoeg ademt het een beetje de sfeer van een regenwoud uit. Het is er wel wat lichter maar verder is alles net zo groen en onverstoord. Oude bomen met dekens van mos. Plotseling vliegt er een specht voor ons langs. We lopen er achteraan en krijgen hem even later vol in beeld. Een drieteenspecht! Hij laat zich nog even goed zien waarna hij weer dieper het bos invliegt.

Als we weer bij het bezoekerscentrum aankomen zijn we bijzonder tevreden. Weliswaar geen waterspreeuw maar wel korhoen, drieteenspecht en dwerguil. Het bezoekerscentrum is nu wel officieel open. Een paar koppen koffie en een lekkere koek later vertrekken we richting Russische grens. Het pad langs het nationale park loopt daar rechtstreeks naar toe. Het is een onverhard pad. We hobbelen en stuiteren door tot we na enkele 10tallen kilometers een rood-witte houten balk over de weg zien met daarnaast een wit bord met rode rand. Verder mogen we niet. Dit is het einde van de Westerse wereld. We zetten de auto langs de kant. Aan weerszijden van de weg niets dan de eindeloze bossen.

Helemaal in de verte voorbij het een paar kilometers niemandsland staat een uitkijktoren. Even de telescoop er op gezet maar we zien niemand lopen. Toch wel een vreemd idee dat daar een hele andere wereld begint.

We draaien om en rijden dezelfde weg terug. Af en toe zien we wat oude mensen lopen bij een afgelegen houten woning of boerderij maar verder is het gebied verlaten en stil. Totdat Nico in een keer hard “stop!” roept. We rijden gelukkig niet hard wat ook eigenlijk niet mogelijk is op de onverharde weg, en staan dan ook bijna direct stil. Zo’n 25 meter verderop kijkt een grote kop tussen de takken door richting de auto. Tot op heden hadden we er, toch wel bijna obsessief, naar uitgekeken aangezien Martin er nog nooit een gezien had, maar hier staat hij dan: een eland!. Eindelijk! Hij kijkt ons even schijnbaar ongeïnteresseerd aan en draait zich dan om en sjokt het dichte bos is. Als we een halve minuut later op de plek staan waar de eland stond is de vogel echter gevlogen. We kunnen hem nergens meer vinden.

Enkele leuke vogelsoorten en een eland. Het is een goede dag. Maar als we even later bij een snelstromende rivier wandelen slaat de stemming om. Tenminste bij een deel van ons gezelschap. De uitspraak over de toekomst van Fc Twente bereikt ons via het internet. Twente speelt volgend jaar in de jupilerleague. Martin is even niet meer te genieten. Grapjes hierover kunnen even helemaal niet. Gelukkig zou het twee weken later allemaal goed komen. De uitspraak wordt vernietigd en Twente blijft dit seizoen gewoon in de eredivisie. Zelfs de waterspreeuw die we vanaf de hangbrug zien kan Martins humeur niet verbeteren.

Het wordt al wat later en we gaan nog even kijken achter het skiresort van Ruka. We hadden langzaam richting Rovanimie willen rijden vandaag, maar het is inmiddels kwart voor vijf en we zijn nog steeds nabij Kuusamo. Boven op de heuvel weer het prachtige oude bos. Dan hoor ik plotseling het typische geklop van een auerhoen. Of was het toch getimmer uit het dal? Ik wacht een tijdje maar zie of hoor niets meer tot ik vlak voor mij het geluid opnieuw hoor. Achter een boom komt een imposant mannetje auerhoen aangelopen. De kop omhoog gericht en op zijn hoede.

Auerhoen

Langzaam komt hij naar mij toe. Ik bel snel Lieuwe, Nico en Martin. De auerhoen komt steeds dichterbij. Ik verwacht niet dat hij mij daadwerkelijk zal aanvallen maar even later zet hij toch de aanval in. Ik ren snel een stukje achteruit. Onder mij zie ik Nico en Lieuwe hard aan komen lopen. Als ze mij zien komen ze bij mij staan maar ook dat houdt de auerhaan niet tegen om een aanval te plaatsen. We schieten snel een paar plaatjes en trekken ons dan maar terug. Pas als we zo'n 100 meter ver weg zijn draait de auerhaan zich om en loopt parmantig weer de heuvel op. Martin had als enige van ons al een auerhaan gezien en was ook nog eens helemaal onder aan de heuvel. Hij is dus niet komen kijken maar ziet voor de tweede keer vandaag een drieteenspecht.

En nu snel naar Rovanimie. Een kleine twee uur later komen we al in Rovanimie aan. Hier zien we in de stad onze eerste kauwen. We rijden naar het hotel en krijgen de sleutel mee. Geen kamer dit keer maar een huisje ergens in de stad. Rovanimie heeft een omvang die we nog niet hebben gezien deze reis. Het is dan ook even zoeken. Als we een rustig straatje inrijden zien we het adres aan de linkerkant. Het hotelletje zag er niet zo heel verzorgt uit en ik had mijn twijfels over dit huisje. Maar als we de oprit oprijden ben ik toch positief verrast. Een groot vrijstaand huis waarvan wij de hele beneden verdieping tot onze beschikking hebben.

Ruim, schoon en niet duur. Als de tassen zijn uitgeladen rijden we naar het centrum.

Het ziet er wat Oost-Europees ongezellig uit, maar we vinden een restaurant waar het gezellig druk is en het eten goed. We drinken een paar biertjes en komen tegen 10 uur bij de auto. De auto heeft het zo'n 1500 km prima volgehouden, maar nu op zo'n 12 km van het vliegveld blijkt een achterband lek! Achter in de kofferbak ligt een plaksetje waarvan de houdbaarheidsdatum al lang geleden is verlopen. De vloeistof die je normaal in de band spuit is er al enigszins uitgelopen. Gelukkig ligt er ook nog een bandcompressor in. Toevallig heb ik er thuis ook zo een waardoor ik weet hoe deze te gebruiken. We pompen de band op maar horen hem ook weer langzaam leeg lopen. Dus snel naar het appartement gereden. Als we daar aankomen is de band nog steeds niet helemaal zacht. De man van het verhuurbedrijf gebeld. Hij kan zeer gebrekkig Engels maar uiteindelijk hebben we het idee dat hij het prima vindt als wij met de huurauto met een opgepompte lekke band naar het vliegveld rijden. Dan zorgen zij wel voor de rest. Aangezien onze vlucht morgenvroeg al om 5:40 vertrekt en we dus ook nog dit geklooi hebben met een band, wordt het wel alle barstens vroeg op staan. Nog wel even naar de opening van het WK in Frankrijk gekeken en daarna naar bed.

Roep van de wulp volgens een Fins boek...

dag 9

11 juni

Van Rovanimie naar Nederland

Iets na drie uur gaat de wekker. De band blijkt nog steeds niet helemaal leeg. Goed oppompen dus en dan komen we er makkelijk mee tot Rovanimie airport. Rond 4 uur zijn we er, maar tot onze verbazing zijn er nog geen andere mensen in de vertrekhal. We dachten dat we er eigenlijk al 2 uur van tevoren zouden moeten zijn en dat we nu dus rijkelijk laat waren, maar blijkbaar is het hier allemaal iets relaxter. We hadden de auto nog niet volgetankt waardoor we daar dus nu in een keer wel weer de tijd voor hebben. Nico en Lieuwe zorgen daarvoor en Martin en ik gaan nog even buiten vogels kijken. Het is koud maar zonnig. Op het vliegveld net als 8 dagen geleden veldleeuweriken en kieviten. Afgelopen week hebben we ze niet gezien maar hier dus wel. Als Lieuwe en Nico binnenkomen word het in de vertrekhal ook langzaam drukker. Vanaf een half uur voor vertrek kunnen we boarden. Helaas zit onze reis erop. De vlucht verloopt voorspoedig. In Reykjavik verlaat Nico ons. Om een uur of 10 landen we al op Schiphol. Het lijkt alsof we er al een hele dag hebben opzitten maar het is nog vroeg. Bij het verlaten van het parkeerterrein lijkt het alsof we het parkeergeld niet hebben betaald. Maar als Martin even later verhaal gaat halen bij de parkeerwachter blijkt er toch niets aan de hand en mogen we terrein af.

Terug naar Twente en ons beraden over waar de reis over twee jaar naar toe gaat…

Aan de Russisch-Finse grens: Lieuwe Nico Martin en Bart

Soortenlijst

Wilde zwaan	Regelmatig paartjes waargenomen.
Toendra rietgans	Maar 1 keer waargenomen. Groep van 5 nabij Berlevag
Grauwe gans	Op het Varangerschiereiland ongeveer 5 keer waargenomen. Niet in Finland.
Bergeend	Alleen bij Varangerbotn achter het museum waargenomen.
Wilde eend	Overal maar in lage aantallen waargenomen.
Pijlstaart	5 tal waarnemingen. Alle op het Varangerschiereiland.
Smient	3 tal vogels waargenomen. Zowel in Finland als Noorwegen.
Wintertaling	3 keer waargenomen. Kuusamo en Sodankyla in Finland en Varangerbotn in Noorwegen.
Kuifeend	Slechts 5 tal waarnemingen. Vooral in Finland.
Eider	Alleen aan de kust. Hier veel.
Konings eider	2 keer (zelfde?) man in eclipskleed waargenomen. Nabij Vardo en 1 keer aan de overkant nabij Batsfjord.
Zwarte zee-eend	Nabij Rovanimie 2 vogels. Veel vaker verwacht maar in het binnenland niet meer gezien. Wel veel aan de kust.
Grote zee-eend	Slechts 1 keer waargenomen. Groep van 10 in het meer Raapyslampi nabij Kuusamo.
Ijseend	Alleen op het Varanger schiereiland. Hier overal en regelmatig waargenomen.
Brilduiker	Met grote zaagbek meest waargenomen eend. 50 nabij Batsfjord. Maar ook in het binnenland veel aanwezig.
Nonnetje	Niet alleen in grootte maar ook in aantal de 3e zaagbek. Toch regelmatig waargenomen.
Grote zaagbek	Met brilduiker meest waargenomen eend. Vooral veel gezien op het Varangerschiereiland.
Middelste zaagbek	Regelmatig en overal waargenomen.
Moerassneeuwhoen	1 vogel op de hoogvlakte van het Varangerschiereiland. Vlak bij het Geatnjajavir meer.
Alpensneeuwhoen	1 vogel op de hoogvlakte van het Varangerschiereiland. Nabij Batsfjord
Auerhoen	2 keer waargenomen. 1 prachtige waarneming van een territoriaal mannetje nabij skicentrum Ruka.
Korhoen	1 keer bolderend gehoord in Oulanka NP
Roodkeelduiker	5 tal waarnemingen op meertjes in het binnenland. Minder dan parelduiker.
Parelduiker	Regelmatig waargenomen op meertjes. Voornamelijk in Finland.
Kuifduiker	Onverwacht maar 2 vogels waargenomen nabij Inari
Fuut	Slechts 2 keer waargenomen. Allebei in Finland.
Roodhalsfuut	2 keer waargenomen nabij Kuusamo waarvan 1 keer in het Kirkkosaari meer net ten noorden van Kuusamo
Jan-van-gent	2 vogels jagende op zee nabij Hamningberg.
Aalscholver	Alleen in Noorwegen aan de zee waargenomen. Daar regelmatig gezien.
Kuifaalscholver	Aan de kust vaak waargenomen. Op het vogeleiland Hornoya enkele 100-en vogels.
Zeearend	Alleen op het Varanger schiereiland waargenomen. Hier niet te missen. 10 tallen waarnemingen
Zwarte wouw	1 maal waargenomen. Nabij Kuusamo
Blauwe kiekendief	Slechts 2 keer waargenomen. Alleen helemaal in het begin van onze reis nabij Rovanimie.

Ruigpootbuizerd	5 tal vogels waargenomen. Finland en Noorwegen in boomloze gebieden. Toendra.
Torenvalk	3 keer waargenomen.
Slechtvalk	Slechts 1 waarneming nabij Tanamunningen.
Smelleken	1 zekere waarneming van 1 mannetje nabij Berlevag.
Kraanvogel	Vaker verwacht maar uiteindelijk slechts een drietal waarnemingen. Allen in Finland.
Scholekster	Alleen aan de kust. Daar regelmatig gezien.
Bontbekplevier	Aan de kust overal waargenomen.
Goudplevier	Alleen op Varanger schiereiland waargenomen. Hier regelmatig gezien.
Kievit	Alleen waargenomen op Vliegveld Rovanimie
Paarse strandloper	2 vogels nabij Batsfjord in het gezelschap van een breedbekstrandloper
Steenloper	5 tal waarnemingen. Alle nabij de kust.
Bonte strandloper	Meest waargenomen Calidris. Aan de kust regelmatig maar in kleine aantallen gezien.
Breedbekstrandloper	1 vogel nabij Batsfjord.
Temmincks strandloper	5 tal waarnemingen. Alleen op het Varanger schiereiland. Daar enkele prachtige baltsende vogels.
Kleine strandloper	2 exemplaren nabij Tanamunningen in Noorwegen.
Bosruiter	Alleen in Finland. 3 tal waarnemingen.
Witgat	Alleen in Finland waargenomen. 5 tal waarnemingen
Overloper	Regelmatig waargenomen. Met name in het binnenland.
Tureluur	5 tal waarnemingen. Zowel in het binnenland als nabij de kust.
Zwarte ruiter	Slechts 1 keer waargenomen. Nabij Sodankyla.
Groenpootruiter	3 keer waargenomen. Alleen in Finland.
Rosse grutto	Op het Varangerschiereiland regelmatig waargenomen. Groep van 40 nabij Nesseby
Wulp	Enkele keren waargenomen. Alleen in Finland.
Regenwulp	Regelmatig waargenomen in alle gebieden.
Bokje	1 keer waargenomen nabij Vardo.
Watersnip	5 tal waarneming waaronder enkele baltsende exemplaren. Meeste op het Varanger schiereiland.
Houtsnip	3 keer waargenomen. Achter ons huisje in Vestre Jacobsself 2 keer en 1 keer nabij Juuma
Grauwe franjepoot	Alleen op het Varanger schiereiland waargenomen. Daar niet te missen. Oa 5 bij Berlevag.
Kemphaan	5 tal plekken waargenomen waaronder enkele baltsende vogels nabij Vardo.
Kleine jager	Alleen op het Varanger schiereiland. Daar overal en vaak waargenomen.
Kleinste jager	Alleen op het Varanger schiereiland. Daar overal en regelmatig waargenomen.
Kokmeeuw	5 keer waargenomen.
Stormmeeuw	Overal waargenomen. Zowel in het binnenland als aan de kust.
Zilvermeeuw	Aan de kust grote aantallen.
Kleine mantelmeeuw	Baltische kleine mantelmeeuw op het watertje achter de Kuusamo vuilstort 5 tal vogels.
Grote mantelmeeuw	Alleen aan de kust. Hier veel waargenomen.
Dwergmeeuw	Alleen rondom Kuusamo waargenomen. Hier dagelijks op diverse plekken in redelijke aantallen gezien.

Drieteenmeeuw	100-en vogels op het vogeleiland Hornoya. Ook op het het Varangerschiereiland regelmatig waargenomen.
Grote burgemeester	Juveniel in haven van Vardo en Batsfjord.
Noordse stern	Niet elke visdief/noordse stern gedetermineerd. In ieder geval 30 tal noordse sterns in kolonie bij Store Vadsoya.
Visdief	Niet elke visdief/noordse stern gedetermineerd. Vermoedelijk merendeel visdieven.
Papegaaiduiker	100 tal vogels op het vogeleiland Hornoya.
Zwarte zeekoet	2 keer waargenomen. Nabij Vardo en nabij Tana
Zeekoet	1000-en vogels op het vogeleiland Hornoya.
Kortbekzeekoet	Enkele 10-tallen vogels op het vogeleiland Hornoya.
Alk	100-en vogels op het vogeleiland Hornoya.
Houtduif	Slechts enkele waarnemingen. Alleen laatste dagen van onze reis. Dus rondom Kuusamo.
Koekoek	Regelmatig gehoord 3 tal keer gezien.
Sperweruil	3 keer waargenomen. Paartje bij nest nabij Sodankyla.
Dwerguil	1 keer waargenomen boven in een spar in Oulanka np.
Velduil	1 jagende vogel nabij Vardo
Gierzwaluw	Slechts 3 keer een groepje waargenomen. Grootste groep bestond uit 7 vogels nabij Sodankyla.
Zwarte specht	Twee auditieve waarnemingen. 1 keer Sodankyla en 1 keer Kuusamo.
Grote bonte specht	5 tal waarnemingen.
Dieteenspecht	2 keer waargenomen. Nabij skicentrum Ruka en in Oulanka np.
Veldleeuwerik	Alleen waargenomen op Vliegveld Rovanimie
Strandleeuwerik	1 keer waargenomen. Nabij Vardo liet een adult mannetje zich prachtig zien.
Oeverzwaluw	Alleen rond Kuusamo waargenomen. Hier betrekkelijk algemeen.
Boerenzwaluw	Overal waargenomen.
Huiszwaluw	5 tal waarnemingen.
Oeverpieper	Alleen aan de kust waargenomen. Daar handvol waarnemingen.
Graspieper	Veel en overal waargenomen.
Boompieper	Hij staat op onze lijst maar geen aandacht aan geschonken. Onduidelijk hoe vaak en waar.
Roodkeelpieper	De eerste actief opgezocht daarna toch nog verrassend vaak waargenomen. Op 5 - 10 plekken.
Witte kwikstaart	Regelmatig en overal maar kleine aantallen waargenomen.
Gele kwikstaart	Noordse kwikstaart. Alleen nabij Sodankyla enkele waarnemingen.
Grote gele kwikstaart	1 keer deze voor noord Finland zeldzame soort waargenomen. Oulanka np.
Citroenkwikstaat	1 keer deze voor Noordwegen zeer zeldzame soort waargenomen. Zingend mannetje nabij Vardo.
Waterspreeuw	Kitkajoki rivier nabij Juuma
Pestvogel	Regelmatig waargenomen. Niet in Varanger.
Roodborst	Hij staat op onze lijst maar geen aandacht aan geschonken. Onduidelijk hoe vaak en waar.
Blauwborst (roodster)	5 tal zingende vogels. Alle op het Varangerschiereiland.

Blauwstaart	2 luid zingende individuen tijdens wandeltocht nabij skicentrum van Ruka.
Gekraagde rood-staart	In de taiga overal aanwezig.
Tapuit	Op het Varangerschiereiland regelmatig waargenomen.
Paapje	4 keer waargenomen. Met name op kapvlaktes in Finland.
Zanglijster	Regelmatig waargenomen met name in bossen in Finland.
Koperwiek	Meest waargenomen lijster. Overal aanwezig. Zette ons nogal eens op het verkeer-de been met zijn zang.
Grote lijster	Regelmatig waargenomen met name in bossen in Finland.
Kramsvogel	Na koperwiek meest waargenomen lijster. Met name nabij stadjes/dorpen in Fin-land.
Zwartkop	Slechts 3 tal waarnemingen.
Fitis	Wellicht meest voorkomende zangvogel. Overal waar bomen en/of struiken staan aanwezig.
Fluiter	1 verrassende waarneming van deze voor het hoge noordenzeldzame vogel op de weg naar Tanamunningen.
Tjiftjaf	Slechts 3 waarnemingen.
Goudhaan	Slechts 1 keer gehoord. Nabij Kuusamo zingende vogel.
Grauwe vliegenvan-ger	Regelmatig waargenomen. Niet in Varanger.
Bonte vliegenvanger	Regelmatig waargenomen.
Koolmees	Ongeveer 10 tal waarnemingen.
Zwarte mees	Slechts 1 keer waargenomen.
Kuifmees	Slechts 1 keer waargenomen. Livaara np.
Matkop	5 tal waarnemingen.
Bruinkopmees	5 tal waarnemingen. Alle in Finland.
Taigaboomkruiper	Slechts 1 keer waargenomen. Livaara np.
Ekster	Overal waargenomen. Met name in of nabij dorpen en steden.
Gaai	Opvallend weinig waarnemingen. 3 in totaal. Alleen in Finland.
Taigagaai	1 waarneming van 2 vogels nabij skicentrum van Ruka.
Kauw	Alleen in Rovanimie waargenomen.
Bonte kraai	Overal aanwezig.
Raaf	Regelmatig waargenomen in alle gebieden. 40 tal vogels bij de vuilstort Kuusamo.
Huismus	Net als in Nederland alleen bij menselijke nederzettingen. Echter wel in lagere dichtheden.
Vink	In de bossen overal aanwezig.
Keep	In de bossen overal aanwezig.
Frater	2 vogels op het vogeleiland Hornoya.
Grote barmsijs	1 vogel boven in een den op de weg nabij Tanamunningen.
Witstuitbarmsijs	3 tal waarnemingen. Alleen op het Varanger schiereiland.
Groenling	Alleen in Finland waargenomen. Hier regelmatig gezien of gehoord.
Sijs	Vaak gehoord en gezien. Alleen in of nabij de bossen. Niet op Varangerschiereiland
Noordse goudvink	Regelmatig gehoord 3 tal keer gezien.
Haakbek	twee vogels op de voederplaats achter het restaurant Neljan Tullen Tupa nabij Inari.
Rietgors	5 tal waarnemingen.

Dwerggors	1 prachtig zingend mannetje nabij Inari.
Sneeuwgors	1 waarneming van 6 vogels nabij Berlevag.
Ijsgors	1 luid roepend exemplaar op de hoogvlakte van het Varangerschiereiland.
Bosgors	1 paartje nabij Kuusamo
Geelgors	2 waarnemingen. 1 nabij Sondankyla en 1 nabij Kuusamo

Totaal 148